



Sadržaj

IV Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2019/C 372/01	Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije	1
---------------	--	---

Opći sud

2019/C 372/02	Kriteriji za dodjelu predmeta sudskim vijećima	2
2019/C 372/03	Osnivanje vijeća i raspored sudaca u vijećima	3

V Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2019/C 372/04	predmet C-124/19 P: Žalba koju je 12. veljače 2019. podnio Vitromed GmbH protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 12. prosinca 2018. u predmetu T- 821/17, Vitromed GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	8
2019/C 372/05	predmet C-325/19 P: Žalba koju je 17. travnja 2019. podnio Renew Consorzio Energie Rinnovabili protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 20. veljače 2019. u predmetu T-39/19, Renew Consorzio Energie Rinnovabili protiv Komisije i Italije	8

2019/C 372/06	predmet C-358/19 P: Žalba koju je 6. svibnja 2019. podnio PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 22. ožujka 2019. u predmetu T-566/18, PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület protiv Europske komisije	9
2019/C 372/07	predmet C-421/19 P: Žalba koju je 29. svibnja 2019. podnio Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 20. ožujka 2019. u predmetu T-138/17: Prim protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) - Primed Halberstadt Medizintechnik	9
2019/C 372/08	predmet C-426/19 P: Žalba koju je 4. lipnja 2019. podnio Kurt Hesse protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 4. travnja 2019. u spojenim predmetima T-910/16 i T-911/16, Kurt Hesse i Wedl & Hofmann GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)	10
2019/C 372/09	predmet C-501/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. lipnja 2019. uputio Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor protiv Asociația Culturală „Suflet de Român” prin lichidator Pro Management Insolv IPURL	10
2019/C 372/10	predmet C-531/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – PO protiv Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	11
2019/C 372/11	predmet C-533/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – RQ protiv Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/12	predmet C-534/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – SR protiv Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/13	predmet C-547/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. srpnja 2019. uputio Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – CY, „Asociația Forumul Judecătorilor din România” protiv Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție.	13
2019/C 372/14	predmet C-549/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. srpnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – DX protiv Subdelegación del Gobierno en Toledo	14
2019/C 372/15	predmet C-558/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2019. uputio Tribunalul Cluj (Rumunjska) – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	14
2019/C 372/16	predmet C-560/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2019. uputio Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Španjolska) – GT protiv Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.	15
2019/C 372/17	predmet C-565/19 P: Žalba koju je 23. srpnja 2019. podnio Armando Carvalho i dr. protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 8. svibnja 2019. u predmetu T-330/18: Carvalho i dr. protiv Parlamenta i Vijeća	16
2019/C 372/18	predmet C-567/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. srpnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – LP protiv Subdelegación del Gobierno en Toledo	17
2019/C 372/19	predmet C-580/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. srpnja 2019. uputio Verwaltungsgericht Darmstadt (Njemačka) – RJ protiv Stadt Offenbach am Main	18
2019/C 372/20	predmet C-628/19 P: Žalba koju je 22. kolovoza 2019. podnio Csanád Szegedi protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 27. lipnja 2019. u predmetu T-135/18, Csanád Szegedi protiv Europskog parlamenta	18

2019/C 372/21	predmet C-637/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. kolovoza 2019. uputio Svea Hovrätt — Patent- och marknadsöverdomstolen (Švedska) – BY protiv CX	19
2019/C 372/22	predmet C-647/19 P: Žalba koju je 30. kolovoza 2019. podnio Ja zum Nürburgring eV protiv presude Općeg suda (prvo prošireno vijeće) od 19. lipnja 2019. u predmetu T-373/15, Ja zum Nürburgring eV protiv Europske komisije	20
2019/C 372/23	predmet C- 650/19 P: Žalba koju je 3. rujna 2019. podnio Vialto Consulting Kft. protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 26. lipnja 2019. u predmetu T-617/17, Vialto Consulting Kft protiv Europske komisije	22
2019/C 372/24	predmet C-651/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. rujna 2019. uputio Conseil d'État (Belgija) – JP protiv Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	23
2019/C 372/25	predmet C-665/19 P: Žalba koju je 5. rujna 2019. podnio NeXovation, Inc. protiv presude Općeg suda (prvo prošireno vijeće) od 19. lipnja 2019. u predmetu T-353/15: NeXovation protiv Komisije	23
2019/C 372/26	predmet C-671/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. rujna 2019. uputio Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgija) – X protiv État belge	24
2019/C 372/27	predmet C-672/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. rujna 2019. uputio Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgija) – X protiv État belge	25
2019/C 372/28	predmet C-680/19 P: Žalba koju je 12. rujna 2019. podnio Fulmen protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 2. srpnja 2019. u predmetu T-405/15, Fulmen protiv Vijeća	26
2019/C 372/29	predmet C-681/19 P: Žalba koju je 12. rujna 2019. podnio Fereydoun Mahmoudian protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 2. srpnja 2019. u predmetu T-406/15, Mahmoudian protiv Vijeća	27
2019/C 372/30	predmet C-688/19 P: Žalba koju je 18. rujna 2019. podnijela Savezna Republika Njemačka protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 9. srpnja 2019. u predmetu T-53/18, Savezna Republika Njemačka protiv Europske komisije	28
2019/C 372/31	predmet C-689/19 P: Žalba koju je 18. rujna 2019. podnio VodafoneZiggo Group BV protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 9. srpnja 2019. u predmetu T-660/18: VodafoneZiggo Group BV protiv Komisije	29
2019/C 372/32	predmet C- 694/19 P: Žalba koju su 18. rujna 2019. podnijeli Italmobiliare SpA i dr. protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 11. srpnja 2019. u predmetu T-523/15, Italmobiliare SpA i dr. protiv Komisije	30

Opći sud

2019/C 372/33	predmet T-568/19: Tužba podnesena 16. kolovoza 2019. – Mícreos Food Safety protiv Komisije	32
2019/C 372/34	predmet T-606/19: Tužba podnesena 5. rujna 2019. – Bartolomé Alvarado i Grupo Preciados Place protiv EUIPO-a – Alpargatas (ALPARGATÚS PASOS ARTESANALES).....	33
2019/C 372/35	predmet T-607/19: Tužba podnesena 5. rujna 2019. – Itinerant Show Room protiv EUIPO-a (FAKE DUCK).....	34

2019/C 372/36	predmet T-608/19: Tužba podnesena 6. rujna 2019. – Veronese Design Company protiv EUIPO-a - Veronese (VERONESE)	35
2019/C 372/37	predmet T-625/19: Tužba podnesena 19. rujna 2019. – Daw protiv EUIPO-a (SOS Innenfarbe)	35
2019/C 372/38	predmet T-626/19: Tužba podnesena 19. rujna 2019. – Daw protiv EUIPO-a (SOS Loch- und Rissfüller).....	36

IV

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije

(2019/C 372/01)

Posljednja objava

SL C 363, 28.10.2019.

Prethodne objave

SL C 357, 21.10.2019.

SL C 348, 14.10.2019.

SL C 337, 7.10.2019.

SL C 328, 30.9.2019.

SL C 319, 23.9.2019.

SL C 312, 16.9.2019.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

OPĆI SUD

Kriteriji za dodjelu predmeta sudskim vijećima

(2019/C 372/02)

Na plenarnoj konferenciji 4. listopada 2019. Opći sud odlučio je izmijeniti tekst odluke o kriterijima za dodjelu predmeta sudskim vijećima, donesene 3. srpnja 2019. i objavljene u *Službenom listu Europske unije* 22. srpnja 2019. (SL 2019., C 246, str. 2.), na način da se njezine točke 2. i 3. zamjenjuju sljedećim tekstom:

- „2. Službenički predmeti, tj. predmeti u kojima je postupak pokrenut na temelju članka 270. UFEU-a i, ovisno o slučaju, članka 50.a Protokola o Statutu Suda Europske unije, raspoređuju se između četiriju vijeća koja su za to posebno zadužena odlukom o rasporedu sudaca u vijećima, prema redosljedu koji se utvrđuje na temelju reda upisa predmeta u tajništvu.
3. Predmeti o pravu intelektualnog vlasništva iz glave IV. Poslovnika raspoređuju se između šest vijeća koja su za to posebno zadužena odlukom o rasporedu sudaca u vijećima, prema redosljedu koji se utvrđuje na temelju reda upisa predmeta u tajništvu.”

Iz tih izmjena proizlazi da su kriteriji za dodjelu predmeta vijećima, koje je Opći sud odredio u skladu s člankom 25. Poslovnika, kako proizlaze iz odluka donesenih 3. srpnja 2019. i 4. listopada 2019., sljedeći:

1. Predmeti se dodjeljuju u što kraćem roku nakon podnošenja tužbe, sudskim vijećima od tri suca, ne dovodeći u pitanje eventualnu kasniju primjenu članka 28. Poslovnika.
2. Službenički predmeti, tj. predmeti u kojima je postupak pokrenut na temelju članka 270. UFEU-a i, ovisno o slučaju, članka 50.a Protokola o Statutu Suda Europske unije, raspoređuju se između četiriju vijeća koja su za to posebno zadužena odlukom o rasporedu sudaca u vijećima, prema redosljedu koji se utvrđuje na temelju reda upisa predmeta u tajništvu.
3. Predmeti o pravu intelektualnog vlasništva iz glave IV. Poslovnika raspoređuju se između šest vijeća koja su za to posebno zadužena odlukom o rasporedu sudaca u vijećima, prema redosljedu koji se utvrđuje na temelju reda upisa predmeta u tajništvu.
4. Predmeti koji nisu oni iz točaka 2. i 3. raspoređuju se između vijeća prema dvama različitim redosljedima ovisno o redosljedu upisa predmeta u tajništvu:
 - predmeti o provedbi pravila tržišnog natjecanja koja se primjenjuju na poduzetnike, pravila o državnim potporama i pravila o mjerama trgovinske zaštite,
 - svi ostali predmeti.
5. Predsjednik Općeg suda može odstupiti od redosljeda navedenih u točkama 2., 3. i 4. ako je potrebno uzeti u obzir povezanost određenih predmeta ili radi osiguranja ravnomjerne raspodjele posla.
6. Uzimajući u obzir odluku Općeg suda koju je donio na plenarnoj konferenciji 19. lipnja 2019. u pogledu nastavka djelovanja Općeg suda od 1. do 26. rujna 2019. (SL 2019., C 238, str. 2.), prema kojoj će se od 1. do 26. rujna 2019. nastaviti primjenjivati Odluka Općeg suda od 11. svibnja 2016. o kriterijima za dodjelu predmeta sudskim vijećima (SL 2016., C 296, str. 2.), gore navedeni kriteriji za dodjelu predmeta sudskim vijećima primjenjivat će se u razdoblju od 27. rujna 2019. do 31. kolovoza 2022.

Osnivanje vijeća i raspored sudaca u vijećima

(2019/C 372/03)

Opći sud, koji čine 52 suca, odlučio je na svojoj izvanrednoj plenarnoj konferenciji održanoj 30. rujna 2019. osnovati deset vijeća od pet sudaca, koja mogu zasjedati u sastavu od pet sudaca ili tri suca, a koji su raspoređeni u šest sastava, za razdoblje od 30. rujna 2019. do 31. kolovoza 2022. Svakim od sastava deset vijeća Općeg suda predsjednik vijeća, koji je istodobno izabran za predsjednika vijeća koje zasjeda u sastavu od pet sudaca i vijeća koje zasjeda u sastavu od tri suca.

Opći sud na svojoj plenarnoj konferenciji 4. listopada 2019., na prijedlog predsjednika podnesen u skladu s člankom 13. stavkom 2. Poslovnika, odlučio je rasporediti suce u vijeća, za razdoblje od 4. listopada 2019. do 31. kolovoza 2022., na sljedeći način:

Prvo prošireno vijeće koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

H. Kanninen, predsjednik vijeća, M. Jaeger, N. Póltorak, O. Porchia i M. Stancu, suci.

Prvo vijeće koje zasjeda u sastavu od tri suca:

H. Kanninen, predsjednik vijeća;

Sastav A: M. Jaeger i N. Póltorak, suci;

Sastav B: M. Jaeger i O. Porchia, suci;

Sastav C: M. Jaeger i M. Stancu, suci;

Sastav D: N. Póltorak i O. Porchia, sutkinje;

Sastav E: N. Póltorak i M. Stancu, sutkinje;

Sastav F: O. Porchia i M. Stancu, sutkinje.

Drugo prošireno vijeće koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

V. Tomljenović, predsjednica vijeća, I. Labucka, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl i I. Nõmm, suci.

Drugo vijeće koje zasjeda u sastavu od tri suca:

V. Tomljenović, predsjednica vijeća;

Sastav A: I. Labucka i F. Schalin, suci;

Sastav B: I. Labucka i P. Škvařilová-Pelzl, sutkinje;

Sastav C: I. Labucka i I. Nõmm, suci;

Sastav D: F. Schalin i P. Škvařilová-Pelzl, suci;

Sastav E: F. Schalin i I. Nõmm, suci;

Sastav F: P. Škvařilová-Pelzl i I. Nõmm, suci.

Treće prošireno vijeće koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

A. M. Collins, predsjednik vijeća, V. Kreuzschitz, Z. Csehi, G. De Baere i G. Steinfatt, suci.

Treće vijeće koje zasjeda u sastavu od tri suca:

A. M. Collins, predsjednik vijeća;

Sastav A: V. Kreuschitz i Z. Csehi, suci;

Sastav B: V. Kreuschitz i G. De Baere, suci;

Sastav C: V. Kreuschitz i G. Steinfatt, suci;

Sastav D: Z. Csehi i G. De Baere, suci;

Sastav E: Z. Csehi i G. Steinfatt, suci;

Sastav F: G. De Baere i G. Steinfatt, suci.

Četvrto prošireno vijeće koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

S. Gervasoni, predsjednik vijeća, L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo i J. Martín y Pérez de Nanclares, suci.

Četvrto vijeće koje zasjeda u sastavu od tri suca:

S. Gervasoni, predsjednik vijeća;

Sastav A: L. Madise i P. Nihoul, suci;

Sastav B: L. Madise i R. Frendo, suci;

Sastav C: L. Madise i J. Martín y Pérez de Nanclares, suci;

Sastav D: P. Nihoul i R. Frendo, suci;

Sastav E: P. Nihoul i J. Martín y Pérez de Nanclares, suci;

Sastav F: R. Frendo i J. Martín y Pérez de Nanclares, suci.

Peto prošireno vijeće koje zasjeda u sastavku od pet sudaca:

D. Spielmann, predsjednik vijeća, I. A. Forrester, U. Öberg, O. Spineanu-Matei i R. Mastroianni, suci.

Peto vijeće koje zasjeda u sastavu od tri suca:

D. Spielmann, predsjednik vijeća;

Sastav A: I. A. Forrester i U. Öberg, suci;

Sastav B: I. A. Forrester i O. Spineanu-Matei, suci;

Sastav C: I. A. Forrester i R. Mastroianni, suci;

Sastav D: U. Öberg i O. Spineanu-Matei, suci;

Sastav E: U. Öberg i R. Mastroianni, suci;

Sastav F: O. Spineanu-Matei i R. Mastroianni, suci.

Šesto vijeće koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

A. Marcoulli, predsjednica vijeća, S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, C. Iliopoulos i R. Norkus, suci.

Šesto vijeće koje zasjeda u sastavu od tri suca:

A. Marcoulli, predsjednica vijeća;

Sastav A: S. Frimodt Nielsen i J. Schwarcz, suci;

Sastav B: S. Frimodt Nielsen i C. Iliopoulos, suci;

Sastav C: S. Frimodt Nielsen i R. Norkus, suci;

Sastav D: J. Schwarcz i C. Iliopoulos, suci;

Sastav E: J. Schwarcz i R. Norkus, suci;

Sastav F: C. Iliopoulos i R. Norkus, suci.

Sedmo prošireno vijeće koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

R. da Silva Passos, predsjednik vijeća, V. Valančius, I. Reine, L. Truchot i M. Sampol Pucurull, suci.

Sedmo vijeće koje zasjeda u sastavu od tri suca:

R. da Silva Passos, predsjednik vijeća;

Sastav A: V. Valančius i I. Reine, suci;

Sastav B: V. Valančius i L. Truchot, suci;

Sastav C: V. Valančius i M. Sampol Pucurull, suci;

Sastav D: I. Reine i L. Truchot, suci;

Sastav E: I. Reine i M. Sampol Pucurull, suci;

Sastav F: L. Truchot i M. Sampol Pucurull, suci.

Osmo prošireno vijeće koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

J. Svenningsen, predsjednik vijeća, R. Barents, C. Mac Eochaidh, T. R. Pynnä i J. C. Laitenberger, suci.

Osmo vijeće koje zasjeda u sastavu od tri suca:

J. Svenningsen, predsjednik vijeća;

Sastav A: R. Barents i C. Mac Eochaidh, suci;

Sastav B: R. Barents i T. R. Pynnä, suci;

Sastav C: R. Barents i J. C. Laitenberger, suci;

Sastav D: C. Mac Eochaidh i T. R. Pynnä, suci;

Sastav E: C. Mac Eochaidh i J. C. Laitenberger, suci;

Sastav F: T. R. Pynnä i J. C. Laitenberger, suci.

Deveto vijeće koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

M. J. Costeira, predsjednica vijeća, D. Gratsias, M. Kancheva, B. Berke i T. Perišin, suci.

Deveto vijeće koje zasjeda u sastavu od tri suca:

M. J. Costeira, predsjednica vijeća;

Sastav A: D. Gratsias i M. Kancheva, suci;

Sastav B: D. Gratsias i B. Berke, suci;

Sastav C: D. Gratsias i T. Perišin, suci;

Sastav D: M. Kancheva i B. Berke, suci;

Sastav E: M. Kancheva i T. Perišin, sutkinje;

Sastav F: B. Berke i T. Perišin, suci.

Deseto prošireno vijeće koje zasjeda u sastavu od pet sudaca:

A. Kornezov, predsjednik vijeća, E. Buttigieg, J. M. Passer, K. Kowalik-Bańczyk i G. Hesse, suci.

Deseto vijeće koje zasjeda u sastavu od tri suca:

A. Kornezov, predsjednik vijeća;

Sastav A: E. Buttigieg i J. M. Passer, suci;

Sastav B: E. Buttigieg i K. Kowalik-Bańczyk, suci;

Sastav C: E. Buttigieg i G. Hesse, suci;

Sastav D: J. M. Passer i K. Kowalik-Bańczyk, suci;

Sastav E: J. M. Passer i G. Hesse, suci;

Sastav F: K. Kowalik-Bańczyk i G. Hesse, suci.

Prvo, četvrto, sedmo i osmo vijeće zadužena su za predmete u kojima je postupak pokrenut na temelju članka 270. UFEU-a i, ovisno o slučaju, članka 50.a Protokola o Statutu Suda Europske unije, a drugo, treće, peto, šesto, deveto i deseto vijeće zadužena su za predmete o pravu intelektualnog vlasništva iz glave IV. Poslovnika.

Opći sud također je odlučio:

— predsjednik i potpredsjednik nisu trajno raspoređeni u vijeće;

-
- tijekom svake sudske godine potpredsjednik zasjeda u svakom od deset vijeća koja zasjedaju u sastavu od pet sudaca u jednom predmetu po vijeću prema sljedećem redoslijedu:
 - u prvom predmetu koji je odlukom Općeg suda upućen proširenom sastavu koji čini pet sudaca prvog, drugog, trećeg, četvrtog i petog vijeća;
 - u trećem predmetu koji je odlukom Općeg suda upućen proširenom sastavu koji čini pet sudaca šestog, sedmog, osmog, devetog i desetog vijeća.

Kad potpredsjednik na toj osnovi zasjeda u sastavu od pet sudaca, njega čine potpredsjednik, suci sastava od tri suca kojemu je predmet najprije upućen te jedan od preostalih sudaca vijeća o kojem je riječ, koji se određuje na temelju obrnutog redoslijeda od onog utvrđenog člankom 8. Poslovnika.

V

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 12. veljače 2019. podnio Vitromed GmbH protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 12. prosinca 2018. u predmetu T- 821/17, Vitromed GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(predmet C-124/19 P)

(2019/C 372/04)

*Jezik postupka: njemački***Stranke***Žalitelj:* Vitromed GmbH (zastupnik: M. Linß, odvjetnik)*Druge stranke u postupku:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Vitromed Healthcare*Sud Europske unije (šesto vijeće) je rješenjem od 11. rujna 2019. odbio žalbu i žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova.*

Žalba koju je 17. travnja 2019. podnio Renew Consorzio Energie Rinnovabili protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 20. veljače 2019. u predmetu T-39/19, Renew Consorzio Energie Rinnovabili protiv Komisije i Italije

(predmet C-325/19 P)

(2019/C 372/05)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Žalitelj:* Renew Consorzio Energie Rinnovabili (zastupnik: G. Passalacqua, odvjetnik)*Druge stranke u postupku:* Europska komisija, Talijanska Republika*Rješenjem od 19. rujna 2019. Sud (šesto vijeće) odbacio je žalbu kao očito nedopuštenu i naložio Renew Consorzio Energie Rinnovabili snošenje vlastitih troškova.*

Žalba koju je 6. svibnja 2019. podnio PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 22. ožujka 2019. u predmetu T-566/18, PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület protiv Europske komisije

(predmet C-358/19 P)

(2019/C 372/06)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület (zastupnik: D. Lázár, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Sud Europske unije (šesto vijeće) je rješenjem od 26. rujna 2019. odbacio žalbu kao očito neosnovanu i naložio žalitelju snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 29. svibnja 2019. podnio Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 20. ožujka 2019. u predmetu T-138/17: Prim protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) - Primed Halberstadt Medizintechnik

(predmet C-421/19 P)

(2019/C 372/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH (zastupnik: R. Ingerl, *Rechtsanwalt*)

Druge stranke u postupku: Prim, SA (zastupnik: L. Broschat García, *abogada*), Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Sud je rješenjem od 16. rujna 2019. (Vijeće koje odlučuje o dopuštenosti žalbi) odlučio da je žalba nedopuštena i da Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH snosi vlastite troškove.

Žalba koju je 4. lipnja 2019. podnio Kurt Hesse protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 4. travnja 2019. u spojenim predmetima T-910/16 i T-911/16, Kurt Hesse i Wedl & Hofmann GmbH protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(predmet C-426/19 P)

(2019/C 372/08)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Kurt Hesse (zastupnik: M. Krogmann, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Wedl & Hofmann GmbH, Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Sud Europske unije (vijeće za odlučivanje o dopuštenosti žalbi) je rješenjem od 24. rujna 2019. odlučio da žalba nije dopuštena i žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. lipnja 2019. uputio Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor protiv Asociația Culturală „Suflet de Român” prin lichidator Pro Management Insolv IPURL

(predmet C-501/19)

(2019/C 372/09)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor

Tuženik: Asociația Culturală „Suflet de Român” prin lichidator Pro Management Insolv IPURL

Prethodna pitanja

1. Izvršavaju li nositelji prava na glazbena djela isporuku usluga u smislu članka 24. stavka 1. i članka 25. točke (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ (Direktiva o

PDV-u), organizatorima događanja, od kojih organizacije za kolektivno ostvarivanje prava primaju, na temelju odobrenja – neisključive licencije – u svoje ime, a za račun tih nositelja, naknade za javno izvođenje glazbenih djela?

2. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje, djeluju li organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, kada od organizatora događanja primaju naknade za pravo na javno izvođenje glazbenih djela, kao porezni obveznici u smislu članka 28. Direktive o PDV-u i jesu li organizatorima događanja obvezne izdati račun koji uključuje PDV, te moraju li ti organizatori, kada se autorima i drugim nositeljima autorskih prava na glazbena djela dodjeljuju naknade, organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava također izdati račun koji uključuje PDV?

(¹) SL 2006, L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – PO protiv Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(predmet C-531/19)

(2019/C 372/10)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PO

Tuženik: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Prethodno pitanje

Sud koji upućuje zahtjev poziva Sud da se očituje o tome protivi li se članku 12. Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim [boravkom] (¹) i, među ostalim, presudama Suda od 7. prosinca 2017., López Pastuzano (C-636/16 (²)) i od 8. prosinca 2011., Ziebell (C-371/08 (³)), tumačenje koje je Tribunal Supremo [(Vrhovni sud, Španjolska)] zauzeo u svojim presudama br. 191/2019 od 19. veljače 2019. povodom žalbe u kasacijskom postupku 5607/2017 (ES:TS:2019:580) i br. 257/2019 od 27. veljače 2019. povodom žalbe u kasacijskom postupku 5809/2017 (ES:TS:2019:663), u skladu s kojim je na temelju tumačenja Direktive 2001/40/EZ (⁴) moguće utvrditi da se svakog državljanina treće zemlje, koji je nositelj dozvole dugotrajnog boravka, a koji je počinio kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje jedne godine, može i mora „automatski” protjerati, odnosno bez potrebe provođenja bilo kakvog ispitivanja njegovih osobnih, obiteljskih, socijalnih ili profesionalnih okolnosti.

(¹) SL 2004., L 16, str. 44. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.)

(²) Presuda od 7. prosinca 2017., López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

(³) Presuda od 8. prosinca 2011., Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

(⁴) Direktiva Vijeća 2001/40/EZ od 28. svibnja 2001. o uzajamnom priznavanju odluka o izgonu državljana trećih zemalja (SL 2001., L 149, str. 34.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 16.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – RQ protiv Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(predmet C-533/19)

(2019/C 372/11)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: RQ

Tuženik: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Prethodno pitanje

Sud koji upućuje zahtjev poziva Sud da se očituje o tome protivi li se članku 12. Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim [boravkom] ⁽¹⁾ i, među ostalim, presudama Suda od 7. prosinca 2017., López Pastuzano (C-636/16 ⁽²⁾) i od 8. prosinca 2011., Ziebell (C-371/08 ⁽³⁾), tumačenje koje je Tribunal Supremo [(Vrhovni sud, Španjolska)] zauzeo u svojim presudama br. 191/2019 od 19. veljače 2019. povodom žalbe u kasacijskom postupku 5607/2017 (ES:TS:2019:580) i br. 257/2019 od 27. veljače 2019. povodom žalbe u kasacijskom postupku 5809/2017 (ES:TS:2019:663), u skladu s kojim je na temelju tumačenja Direktive 2001/40/EZ ⁽⁴⁾ moguće utvrditi da se svakog državljanina treće zemlje, koji je nositelj dozvole dugotrajnog boravka, a koji je počinio kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje jedne godine, može i mora „automatski” protjerati, odnosno bez potrebe provođenja bilo kakvog ispitivanja njegovih osobnih, obiteljskih, socijalnih ili profesionalnih okolnosti.

⁽¹⁾ SL 2004., L 16, str. 44. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.)

⁽²⁾ Presuda od 7. prosinca 2017., López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

⁽³⁾ Presuda od 8. prosinca 2011., Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 2001/40/EZ od 28. svibnja 2001. o uzajamnom priznavanju odluka o izgonu državljana trećih zemalja (SL 2001., L 149, str. 34.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 16.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. srpnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska)– SR protiv Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(predmet C-534/19)

(2019/C 372/12)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SR

Tuženik: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Prethodno pitanje

Sud koji upućuje zahtjev poziva Sud da se očituje o tome protivi li se članku 12. Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim [boravkom] ⁽¹⁾ i, među ostalim, presudama Suda od 7. prosinca 2017., López Pastuzano (C-636/16 ⁽²⁾) i od 8. prosinca 2011., Ziebell (C-371/08 ⁽³⁾), tumačenje koje je Tribunal Supremo [(Vrhovni sud, Španjolska)] zauzeo u svojim presudama br. 191/2019 od 19. veljače 2019. povodom žalbe u kasacijskom postupku 5607/2017 (ES:TS:2019:580) i br. 257/2019 od 27. veljače 2019. povodom žalbe u kasacijskom postupku 5809/2017 (ES:TS:2019:663), u skladu s kojim je na temelju tumačenja Direktive 2001/40/EZ ⁽⁴⁾ moguće utvrditi da se svakog državljanina treće zemlje, koji je nositelj dozvole dugotrajnog boravka, a koji je počinio kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje jedne godine, može i mora „automatski” protjerati, odnosno bez potrebe provođenja bilo kakvog ispitivanja njegovih osobnih, obiteljskih, socijalnih ili profesionalnih okolnosti.

⁽¹⁾ SL 2004., L 16, str. 44. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.)

⁽²⁾ Presuda od 7. prosinca 2017., López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

⁽³⁾ Presuda od 8. prosinca 2011., Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 2001/40/EZ od 28. svibnja 2001. o uzajamnom priznavanju odluka o izgonu državljana trećih zemalja (SL 2001., L 149, str. 34.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 16.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. srpnja 2019. uputio Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) –
CY, „Asociația Forumul Judecătorilor din România” protiv Inspecția Judiciară, Consiliul Superior al
Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție**

(predmet C-547/19)

(2019/C 372/13)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: CY, „Asociația Forumul Judecătorilor din România”

Druge stranke u postupku: Inspecția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

Prethodno pitanje

Treba li članak 2. i članak 19. stavak 1. Ugovora o Europskoj uniji te članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protivi intervencija ustavnog suda (tijelo koje prema nacionalnom pravu nije pravosudna institucija) u pogledu načina na koji je vrhovni sud protumačio i primijenio podustavno zakonodavstvo o osnivanju sudskih vijeća?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. srpnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – DX protiv Subdelegación del Gobierno en Toledo

(predmet C-549/19)

(2019/C 372/14)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DX

Tuženik: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Prethodno pitanje

Sud koji upućuje zahtjev poziva Sud da se očituje o tome protivi li se članku 12. Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim [boravkom] ⁽¹⁾ i, među ostalim, presudama Suda od 7. prosinca 2017., López Pastuzano (C-636/16 ⁽²⁾) i od 8. prosinca 2011., Ziebell (C-371/08 ⁽³⁾), tumačenje koje je Tribunal Supremo [(Vrhovni sud, Španjolska)] zauzeo u svojim presudama br. 191/2019 od 19. veljače 2019. povodom žalbe u kasacijskom postupku 5607/2017 (ES:TS:2019:580) i br. 257/2019 od 27. veljače 2019. povodom žalbe u kasacijskom postupku 5809/2017 (ES:TS:2019:663), u skladu s kojim je na temelju tumačenja Direktive 2001/40/EZ ⁽⁴⁾ moguće utvrditi da se svakog državljanina treće zemlje, koji je nositelj dozvole dugotrajnog boravka, a koji je počinio kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje jedne godine, može i mora „automatski” protjerati, odnosno bez potrebe provođenja bilo kakvog ispitivanja njegovih osobnih, obiteljskih, socijalnih ili profesionalnih okolnosti.

⁽¹⁾ SL 2004., L 16, str. 44. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.)

⁽²⁾ Presuda od 7. prosinca 2017., López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

⁽³⁾ Presuda od 8. prosinca 2011., Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

⁽⁴⁾ Direktiva Vijeća 2001/40/EZ od 28. svibnja 2001. o uzajamnom priznavanju odluka o izgonu državljana trećih zemalja (SL 2001., L 149, str. 34.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 16.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2019. uputio Tribunalul Cluj (Rumunjska) – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj protiv Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(predmet C-558/19)

(2019/C 372/15)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Cluj

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

Tuženik: Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Prethodno pitanje

Protivi li se članku 49. i članku 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u predmetnom sporu [članak 11. stavak 2., članak 29. stavak 3. Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Zakon br. 571/2003 kojim se uspostavlja Porezni zakonik)], kojim se predviđa mogućnost prekvalifikacije bankovnog prijenosa novca podružnice koja je rezident jedne države članice društvu majci koje je rezident druge države članice, kao transakcije kojom se ostvaruje prihod, s posljedičnom obvezom primjene pravila o cijeni prijenosa, dok, da je ista transakcija izvršena između podružnice i društva majke koje su oboje rezidenti iste države članice, ta transakcija ne bi mogla biti prekvalificirana na isti način i ne bi se primijenila pravila o cijenama prijenosa.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2019. uputio Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Španjolska) – GT protiv Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

(predmet C-560/19)

(2019/C 372/16)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GT

Tuženik: Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

Prethodna pitanja

1. Može li se smatrati da pojam „stvarni zračni prijevoznik” obuhvaća društvo koje obavlja zračni prijevoz putnika i prodaje karte, a nije operator leta, odnosno zapravo ne izvodi let?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, imaju li putnici pravo na odštetu iz članka 7. Uredbe 261/2004 ⁽¹⁾ u slučaju u kojem se let sastoji od više povezanih letova i, kao posljedica kraćeg kašnjenja (manjeg od tri sata) jednog od letova, dolazi do dužeg kašnjenja (većeg od tri sata) u dolasku na konačno odredište zbog propuštanja jednog od povezanih letova? U slučaju potvrdnog odgovora, ako se stvarni zračni prijevoznici koji izvode različite letove razlikuju, je li novčanu naknadu iz članka 7. Uredbe 261/2004 obvezan platiti stvarni zračni prijevoznik na čijem je letu došlo do kraćeg kašnjenja (manjeg od tri sata), ali zbog kojeg je došlo do propuštanja povezanog leta i stoga do dužeg kašnjenja (većeg od tri sata) u dolasku na konačno odredište?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Žalba koju je 23. srpnja 2019. podnio Armando Carvalho i dr. protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 8. svibnja 2019. u predmetu T-330/18: Carvalho i dr. protiv Parlamenta i Vijeća

(predmet C-565/19 P)

(2019/C 372/17)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Armando Carvalho i dr. (zastupnici: G. Winter, profesor, R. Verheyen, *Rechtsanwältin*, H. Leith, *barrister*)

Druge stranke u postupku: Europski Parlament, Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine pobijano rješenje;
- proglasi tužbe dopuštenima;
- vrati predmet Općem sudu da utvrdi osnovanost tužbe za poništenje;
- vrati predmet Općem sudu da utvrdi osnovanost tužbe o izvanugovornoj odgovornosti Unije; i
- naloži drugim strankama u postupku snošenje troškova žalbe i troškova postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji podnose žalbu protiv odluke Općeg suda o odbacivanju njihovih tužbi kao nedopuštenih na temelju sljedećih žalbenih razloga.

Prvi žalbeni razlog: Opći je sud pogriješio utvrdivši da žalitelji ne zadovoljavaju načela koja su navedena u sudskoj praksi iz predmeta Plaumann/Komisija za određivanje osobnog utjecaja. Tri akta o emisiji stakleničkih plinova ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ dopuštaju emisije koje na svakog žalitelja utječu na činjenično različit način. Usto, ispunjen je Plaumann test jer tri akta o emisijama stakleničkih plinova povrjeđuju osobna temeljna prava žalitelja.

Drugi žalbeni razlog: Podredno, Opći je sud pogriješio ne prilagodivši Plaumann test u kontekstu ozbiljnog izazova klimatskih promjena i činjenice da se tvrdnje žalitelja temelje na njihovim osobnim temeljnim pravima, uključujući jamstvo djelotvorne pravne zaštite tih prava. Sud je odlučio da kako bi pravo bilo djelotvorno ono mora biti popraćeno pravnim lijekom, te je Opći sud pogriješio utvrdivši da bi nacionalni sudovi (i prethodni postupak na temelju na temelju članka 267. UFEU-a) ili tužba koja osporava Komisijine provedbene akte omogućili prikladan sustav pravnih lijekova u ovom slučaju.

Ovaj bi Sud stoga trebao odlučiti da je, kad (kao ovdje) nema drugog dostupnog djelotvornog pravnog sredstva za zaštitu tužiteljeva temeljna prava, zahtjev „osobnog utjecaja” ispunjen kad se tvrdi i dokaže da zakonodavni akt u ozbiljnoj mjeri zadire u osobno temeljno pravo tužitelja, ili podredno, ometa bit tog prava. Taj je zahtjev ovdje bio ispunjen.

Treći žalbeni razlog: Nastavno na prvi i drugi žalbeni razlog, Opći je sud pogriješio negirajući da je udruga Saminuorra (udruga mladih Samija) imala procesnu legitimaciju, zanemarujući (bez objašnjenja) dokaze koji prikazuju da je većina članova udruge osobno

zainteresirana te da bi imali pojedinačnu procesnu legitimaciju. Podredno, Sud je trebao ublažiti kriterije za određivanje procesne legitimacije u slučaju udruga koje predstavljaju autohtonu zajednicu.

Četvrti žalbeni razlog: Pri odbacivanju tužbe za izvanugovornu odgovornost kao nedopuštene, Opći je sud primijenio pogrešni pravni test, uvođenjem novog zahtjeva, kako bi odredio procesnu legitimaciju tužitelja u smislu članka 263. UFEU-a. Ovaj zahtjev nema osnove u tekstu Ugovora ili sudskoj praksi.

-
- (¹) Direktiva (EU) 2018/410 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2018. o izmjeni Direktive 2003/87/EZ radi poboljšanja troškovno učinkovitih smanjenja emisija i ulaganja za niske emisije ugljika te Odluke (EU) 2015/1814 (SL 2018., L 76, str. 3.)
- (²) Uredba (EU) 2018/841 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o uključivanju emisija i uklanjanja stakleničkih plinova iz korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva u okvir za klimatsku i energetska politiku do 2030. te o izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 i Odluke br. 529/2013/EU (SL 2018., L 156, str. 1.)
- (³) Uredba (EU) 2018/842 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o obvezujućem godišnjem smanjenju emisija stakleničkih plinova u državama članicama od 2021. do 2030. kojim se doprinosi mjerama u području klime za ispunjenje obveza u okviru Pariškog sporazuma i izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 (SL 2018., L 156, str. 26.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. srpnja 2019. uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Španjolska) – LP protiv Subdelegación del Gobierno en Toledo

(predmet C-567/19)

(2019/C 372/18)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: LP

Tuženik: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Prethodno pitanje

Sud koji upućuje zahtjev poziva Sud da se očituje o tome protivi li se članku 12. Direktive Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja s dugotrajnim [boravkom] (¹) i, među ostalim, presudama Suda od 7. prosinca 2017., López Pastuzano (C-636/16 (²)) i od 8. prosinca 2011., Ziebell (C-371/08 (³)), tumačenje koje je Tribunal Supremo [(Vrhovni sud, Španjolska)] zauzeo u svojim presudama br. 191/2019 od 19. veljače 2019. povodom žalbe u kasacijskom postupku 5607/2017 (ES:TS:2019:580) i br. 257/2019 od 27. veljače 2019. povodom žalbe u kasacijskom postupku 5809/2017 (ES:TS:2019:663), u skladu s kojim je na temelju tumačenja Direktive 2001/40/EZ (⁴) moguće utvrditi da se svakog državljanina treće zemlje, koji je nositelj dozvole dugotrajnog boravka, a koji je počinio kazneno djelo za koje je propisana kazna zatvora u trajanju od najmanje jedne godine, može i mora „automatski” protjerati, odnosno bez potrebe provođenja bilo kakvog ispitivanja njegovih osobnih, obiteljskih, socijalnih ili profesionalnih okolnosti.

(¹) SL 2004., L 16, str. 44. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.)

(²) Presuda od 7. prosinca 2017., López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

(³) Presuda od 8. prosinca 2011., Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

(⁴) Direktiva Vijeća 2001/40/EZ od 28. svibnja 2001. o uzajamnom priznavanju odluka o izgonu državljana trećih zemalja (SL 2001., L 149, str. 34.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 16.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. srpnja 2019. uputio Verwaltungsgericht Darmstadt (Njemačka) – RJ
protiv Stadt Offenbach am Main**

(predmet C-580/19)

(2019/C 372/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Darmstadt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: RJ

Tuženik: Stadt Offenbach am Main

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. Direktive 2003/88/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da dežurstva, tijekom kojih je radnik obavezan doći do granice grada svojeg područja djelovanja u radnoj odjeći i u interventnom vozilu u roku od dvadeset minuta, valja smatrati radnim vremenom iako poslodavac radniku nije odredio mjesto boravka, ali je radnik unatoč tomu znatno ograničen u pogledu odabira mjesta i mogućnosti da se posveti osobnim i društvenim interesima?
2. Ako je odgovor na prvo prethodno pitanje potvrđan:

Treba li članak 2. Direktive 2003/88/EZ u situaciji poput one navedene u prvom prethodnom pitanju tumačiti na način da prilikom definiranja pojma radnog vremena također valja uzeti u obzir pitanje treba li i u kojoj mjeri tijekom dežurstva, koje se obavlja u mjestu koje nije odredio poslodavac, redovito očekivati upošljavanje u okviru službe?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299, str. 9) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

**Žalba koju je 22. kolovoza 2019. podnio Csanád Szegedi protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 27. lipnja
2019. u predmetu T-135/18, Csanád Szegedi protiv Europskog parlamenta**

(predmet C-628/19 P)

(2019/C 372/20)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Žalitelj: Csanád Szegedi (zastupnik: K. Bodó, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Žalbeni zahtjevi

Csanád Szegedi svojom žalbom od Suda zahtijeva da:

1. kad je riječ o prvom žalbenom razlogu, koji se odnosi na traženi iznos za zapošljavanje Lászla Tibora Erdélyija i dr. Józsefa Virága kao akreditiranih parlamentarnih asistenata, izmjeni presudu Općeg suda, prihvati zahtjev i poništi odluku glavnog tajnika Europskog parlamenta od 30. studenoga 2017. i obavijest o terećenju br. 2017-1635 Glavne uprave za financije Glavnog tajništva Europskog parlamenta.
2. kad je riječ o drugom žalbenom razlogu, koji se odnosi na traženi iznos za zapošljavanje Lászla Tibora Erdélyija i dr. Józsefa Virága kao akreditiranih parlamentarnih asistenata, poništi presudu Općeg suda i vrati mu predmet na ponovno odlučivanje.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi žalitelj ističe dva žalbena razloga:

Prvi žalbeni razlog:

Povreda, u postupku povrata pred glavnim tajnikom Europskog parlamenta, prava na pošteno suđenje (članak 6. stavak 1. EKLJP-a i članak 47. drugi stavak Povelje o temeljnim pravima) i prava koja iz njega proizlaze (načelo kontradiktornog postupka, načelo jednakosti oružja i načelo prava obrane), jer žalitelj nije imao pristup OLAF-ovu izvješću na kojem se temelji odluka ni dokazima koji podupiru navedeno izvješće, niti se prethodno mogao služiti svojim pravom na saslušanje, protivno članku 68. stavku 2. Odluke Predsjedništva Europskog parlamenta o Provedbenim mjerama Statuta zastupnika u Europskom parlamentu (u daljnjem tekstu: provedbene mjere). Opći sud je u točki 44. svoje presude počinio pogrešku time što je uputio na članak 11. stavak 4. Uredbe br. 883/2013, s obzirom na to da se navedenim člankom ne uređuje postupak povrata pred glavnim tajnikom, nego OLAF-ov postupak. U tom kontekstu, Opći je sud, u točki 45. svoje presude pogrešno primijenio sudsku praksu utvrđenu u točki 35. presude IMG/Komisija. U točki 48. svoje presude Opći sud protumačio je *contra legem* članak 68. stavak 2. provedbenih mjera, izjednačivši pravo podnošenja primjedbi s pravom na saslušanje. Opći sud je u točki 51. svoje presude također pogrešno protumačio članak 68. Provedbenih mjera, kojim se uređuje postupak povrata, s obzirom na to da relevantno pravilo ne stvara za žalitelja ni prava ni obveze u pogledu podnošenja dokaza u postupku pred glavnim tajnikom.

Drugi žalbeni razlog:

Povreda prava na pošteno suđenje (članak 6. stavak 1. EKLJP-a i članak 47. drugi stavak Povelje o temeljnim pravima) u postupku pred Općim sudom jer je on, bez ikakvog obrazloženja, odbio dokazni prijedlog za saslušanje dr. Józsefa Virága i Lászla Tibora Erdélyija kao svjedoka. Donošenjem odluke o odbijanju dokaznog prijedloga Opći sud lišio je žalitelja mogućnosti da se obrani u pogledu merituma.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. kolovoza 2019. uputio Svea Hovrätt — Patent- och
marknadsöverdomstolen (Švedska) – BY protiv CX**

(predmet C-637/19)

(2019/C 372/21)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BY

Tuženik: CX

Prethodna pitanja

1. Ima li pojam „javnost” iz članka 3. stavka 1. i članka 4. stavka 1. Direktive 2001/29/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu ujednačeno značenje?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, treba li smatrati da je sud obuhvaćen pojmom „javnost” u smislu navedenih odredbi?
3. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:
 - a) može li u slučaju priopćavanja zaštićenog djela sudu taj sud biti obuhvaćen pojmom „javnost”?
 - b) može li u slučaju distribucije zaštićenog djela sudu taj sud biti obuhvaćen pojmom „javnost”?
4. Može li činjenica da nacionalno zakonodavstvo utvrđuje opće načelo pristupa javnim dokumentima u skladu s kojim svatko tko zatraži može pristupiti postupovnim aktima koji su podneseni sudu, osim kada oni sadrže povjerljive informacije, utjecati na ocjenu predstavlja li podnošenje zaštićenog djela sudu „priopćenje javnosti” ili „distribuciju javnosti”?

(¹) SL 2001., L 167, str. 10.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.

**Žalba koju je 30. kolovoza 2019. podnio Ja zum Nürburgring eV protiv presude Općeg suda
(prvo prošireno vijeće) od 19. lipnja 2019. u predmetu T-373/15, Ja zum Nürburgring eV protiv Europske
komisije**

(predmet C-647/19 P)

(2019/C 372/22)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Ja zum Nürburgring eV (zastupnici: Prof. Dr. D. Frey i Dr. M. Rudolph, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. ukine presudu Općeg suda od 19. lipnja 2019. u predmetu T-373/15.
2. poništi Odluku Komisije C(2014) 3634 *final* od 1. listopada 2014. u dijelu u kojem se njome utvrđuje:
 - a. da na stjecatelja imovine koja se prodaje u postupku nadmetanja, društvo capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH, ni na njegova društva kćeri ne utječe mogući povrat državnih potpora nespojivih s unutarnjim tržištem; te
 - b. da prodaja imovine društava Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH i Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH ne predstavlja državnu potporu u korist društva capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH ili njegovih društava kćeri.

3. podredno, ukine presudu navedenu u točki 1. i predmet vrati Općem sudu.
4. naloži Komisiji snošenje troškova obaju postupaka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe pet žalbenih razloga.

1. Pogreška koja se tiče prava zbog negiranja postojanja utjecaja na žalitelja kao sudionika tržišnog natjecanja:

Opći sud je zanemario relevantne žaliteljeve tvrdnje i argumente, koji očito proizlaze iz dokumenata u spisu, i time povrijedio obvezu obrazlaganja. Obrazloženje Općeg suda nedostaje ili je u svakom slučaju nedovoljno. Uz to, postoji povreda zajamčenih žaliteljevih prava na saslušanje i prava na djelotvoran pravni lijek (članak 47. Povelje). Osim toga, Opći sud pogrešno je tumačio i primijenio članak 263. stavak 4. UFEU-a.

2. Pogreška koja se tiče prava zbog negiranja postojanja utjecaja na žalitelja kao strukovnog udruženja:

Opći sud je i u tom pogledu zanemario relevantne tvrdnje i argumente, koji očito proizlaze iz dokumenata u spisu, i time povrijedio obvezu obrazlaganja. Također, obrazloženje Općeg suda nedostaje ili je u svakom slučaju nedovoljno. Uz to, i u tom pogledu postoji povreda zajamčenih žaliteljevih prava na saslušanje i prava na djelotvoran pravni lijek (članak 47. Povelje). Nadalje, Opći sud je iskrivio činjenice i dokaze. Osim toga, pogrešno je tumačio i primijenio članak 263. stavak 4. UFEU-a.

3. Postupovna povreda i pogreška koja se tiče prava zbog negiranja aktivne legitimacije žalitelja kao sudionika tržišnog natjecanja i kao strukovnog udruženja u vezi s drugom pobijanom odlukom:

Opći sud je iz razloga navedenih u prvom i drugom žalbenom razlogu počinio pogrešku koja se tiče prava negirajući žaliteljevu aktivnu legitimaciju u pogledu druge pobijane odluke.

4. Pogreška koja se tiče prava zbog negiranja Komisijine obveze da u vezi s dodjelom novih potpora prodajom imovine društvu Capricorn pokrene službeni istražni postupak.

Pogrešno presudivši da je proveden otvoren, transparentan, nediskriminirajući i bezuvjetni postupak nadmetanja, Opći sud je povrijedio članak 107., članak 108. stavak 2. UFEU-a, obvezu obrazlaganja, pravo na saslušanje i pravo na djelotvoran pravni lijek te je iskrivio činjenice i dokaze. Tržišna cijena tako nije bila određena. Stoga su postojale ozbiljne sumnje zbog čega je Komisija trebala otvoriti službeni istražni postupak.

5. Obrazloženje Općeg suda zahvaćeno pogreškom koja se tiče prava u vezi s nepostojanjem Komisijina obrazloženja u pogledu druge pobijane odluke:

Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava tako što je zanemario činjenicu da je Komisija povrijedila svoju obvezu obrazlaganja u vezi s pobijanim odlukama.

Žalba koju je 3. rujna 2019. podnio Vialto Consulting Kft. protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 26. lipnja 2019. u predmetu T-617/17, Vialto Consulting Kft protiv Europske komisije

(predmet C- 650/19 P)

(2019/C 372/23)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Vialto Consulting Kft. (zastupnik: Dimitrios Sigalas, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 26. lipnja 2019., u predmetu T-617/17;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu žalbi, žalitelj navodi tri žalbena razloga:

- 1) Pri donošenju pobijane presude iskrivljene su činjenice i počinjena je pogreška koja se tiče prava u odnosu na povredu članka 7. stavka 1. Uredbe br. 2185/96 ⁽¹⁾. Opći sud nije uzeo u obzir okolnost da je stvarni predmet tužbe za naknadu štete bilo pitanje je li OLAF povrijedio članak 7. stavak 1. Uredbe br. 2185/96 kada je od žalitelja tražio dopuštenje za prikupljanje podataka koji ni na koji način nisu bili povezani s njegovom istragom. Opći sud nije uzeo u obzir ni okolnost da je žalitelj zapravo dao OLAF-u dopuštenje za provođenje istrage nad svim kategorijama podataka koje je ovaj zatražio.
- 2) Pri donošenju pobijane presude počinjena je pogreška koja se tiče prava te je dano nedostatno obrazloženje u odnosu na povredu načela zaštite legitimnih očekivanja. Opći sud nije pojasnio koji od tri uvjeta utvrđenih sudskom praksom vezano za zaštitu legitimnih očekivanja nije ispunjen u predmetnom slučaju.
- 3) Pri donošenju pobijane presude iskrivljene su činjenice i počinjena je pogreška koja se tiče prava u odnosu na povredu prava na saslušanje. Opći sud nije uzeo u obzir okolnost da je Komisija zauzela položaj koji je obvezujući za javnog naručitelja, koji je mogao dovesti do štetne radnje za žalitelja, a da posljednji nije saslušan.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ), br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevара i ostalih nepravilnosti (SL 1996., L 292, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. rujna 2019. uputio Conseil d'État (Belgija) – JP protiv Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(predmet C-651/19)

(2019/C 372/24)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: JP

Druga stranka u postupku: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Prethodno pitanje

Treba li članak 46. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite ⁽¹⁾ (preinačena), prema kojem podnositelji zahtjeva moraju imati pravo na učinkoviti pravni lijek protiv odluka „donesen[ih] u vezi s njihovim zahtjevom za međunarodnu zaštitu”, i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protivi nacionalno postupovno pravilo, poput članka 39/57 Zakona od 15. prosinca 1980. o pristupu državnom području, boravku, nastanjenju i udaljavanju stranaca, u vezi s člankom 51/2, člankom 57/6 stavkom 3. podstavkom 1. točkom 5. i člankom 57/6/2 stavkom 1. tog zakona, u kojem je rok za podnošenje pravnog lijeka protiv odluke o nedopuštenosti naknadnog zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je podnio državljanin treće zemlje utvrđen na deset „kalendarskih” dana od obavijesti o upravnoj odluci, osobito ako je dostava izvršena na adresu Commissariata général aux réfugiés et aux apatrides (Opće povjerenstvo za izbjeglice i osobe bez državljanstva) za koju se zakonom „smatra” da ju je žalitelj izabrao za dostavu?

⁽¹⁾ SL 2013., L 180, str. 60.

Žalba koju je 5. rujna 2019. podnio NeXovation, Inc. protiv presude Općeg suda (prvo prošireno vijeće) od 19. lipnja 2019. u predmetu T-353/15: NeXovation protiv Komisije

(predmet C-665/19 P)

(2019/C 372/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: NeXovation, Inc. (zastupnici: A. von Bergwelt, M. Nordmann, L. Hettstedt, *Rechtsanwälte*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine točke 3. i 4. izreke pobijane presude i poništi članak 3. stavak 2. i članak 1. zadnju alineju Odluke ⁽¹⁾ Komisije od 1. listopada 2014. o državnoj potpori SA.31 550 Njemačke u korist Nürburgringa (s ispravkom od 13. travnja 2015.);

- podredno, ukine točke 3. i 4. izreke pobijane presude i vrati predmet na ponovno odlučivanje Općem sudu;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba se temelji na dva žalbena razloga:

U odnosu na prvu pobijanu odluku, Opći je sud pogrešno primijenio članak 263. stavak 4. UFEU-a s obzirom na to da se odluka odnosila osobno na žalitelja. Opći je sud pogrešno ocijenio da slučaj ne odražava tipičnu situaciju koja se odnosi na nadmetanje među više dobavljača proizvoda, nego onu među ponuditeljima koji zahtijevaju određeni proizvod.

U odnosu na drugu pobijanu odluku, Opći je sud pogrešno primijenio članak 107. stavak 1. i članak 296. stavak 2., kao i članak 4. stavak 3. i članak 20. stavak 2. Postupovne uredbe (EU) br. 659/1999⁽²⁾ te načelo savjesnog i nepristranog ispitivanja.

⁽¹⁾ Odluka Komisije (EU) 2016/151 od 1. listopada 2014. o državnoj potpori Njemačke SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) u korist Nürburgringa (priopćeno pod brojem dokumenta C(2014) 3634) (SL 2016., L 34, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 1999., L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. rujna 2019. uputio Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgija) – X protiv État belge

(predmet C-671/19)

(2019/C 372/26)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil du Contentieux des Étrangers

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: X

Druga stranka u postupku: État belge

Prethodna pitanja

1. Treba li naznaka u članku 34. stavku 5. Direktive 2016/801⁽¹⁾ u pogledu toga da se pravni lijek predviđen tim člankom podnosi „u skladu s nacionalnim pravom” tumačiti na način da je isključivo na nacionalnom zakonodavcu da odredi pravila podnošenja tog pravnog lijeka a da pritom nacionalni sud nije dužan provjeriti jesu li te pojedinosti u skladu s pravom na djelotvoran pravni lijek u smislu članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?
2. (a) Ako je odgovor na prvo pitanje negativan, treba li pravni lijek predviđen člankom 34. stavkom 5. Direktive 2016/801, kako bi bio djelotvoran u smislu članka 47. Povelje, uključivati mogućnost pristupa u svim slučajevima iznimnom postupku povodom žalbe, koji se vodi u uvjetima iznimne hitnosti, ako dotična osoba dokaže da je postupala sa svom potrebnom dužnom pažnjom i da poštovanje rokova potrebnih za vođenje redovnog postupka može spriječiti odvijanje predmetnih studija?
(b) Ako je odgovor na to pitanje negativan, nalaže li se jednak negativan odgovor kad činjenica da odluka nije donesena u brzom roku može dovesti do nepovratnog gubitka jedne studijske godine dotične osobe?

3. Ako je odgovor na drugo pitanje pod (a) ili (b) pozitivan, je li nacionalni sud dužan dati prednost tumačenju zakona koje je u skladu sa svrhom Direktive 2016/801 kako bi se došlo do rješenja koje je u skladu s ciljem koji se tom direktivom nastoji postići, tako da u skladu s uvjetima iznimne hitnosti prihvati ispitati zahtjev za odgodu izvršenja odluke iz članka 20. te direktive, iako u pripremnim aktima zakona može biti navedeno da to nije bila zakonodavčeva namjera?
4. Ako je odgovor na prvo pitanje negativan, nalaže li se državama članicama pravnim lijekom iz članka 34. stavka 5. Direktive 2016/801, kako bi bio u skladu s člankom 47. Povelje, da predvide da u određenim okolnostima sudac može naložiti tijelu da izda vizu?

(¹) Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair (SL 2016., L 132, str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. rujna 2019. uputio Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgija) – X
protiv État belge**

(predmet C-672/19)

(2019/C 372/27)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil du Contentieux des Étrangers

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: X

Druga stranka u postupku: État belge

1. Treba li naznaka u članku 34. stavku 5. Direktive 2016/801 (¹) u pogledu toga da se pravni lijek predviđen tim člankom podnosi „u skladu s nacionalnim pravom” tumačiti na način da je isključivo na nacionalnom zakonodavcu da odredi modalitete postupanja povodom tog pravnog lijeka a da pritom nacionalni sud nije dužan provjeriti jesu li ti modaliteti u skladu s pravom na djelotvoran pravni lijek u smislu članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?
2. (a) Ako je odgovor na prvo pitanje negativan, treba li pravni lijek predviđen člankom 34. stavkom 5. Direktive 2016/801, kako bi bio djelotvoran u smislu članka 47. Povelje, uključivati mogućnost pristupa u svim slučajevima izvanrednom žalbenom postupku, koji se vodi u uvjetima iznimne hitnosti, ako dotična osoba dokaže da je postupala sa svom potrebnom dužnom pažnjom i da poštovanje rokova potrebnih za vođenje redovnog postupka može spriječiti odvijanje predmetnih studija?
- (b) Ako je odgovor na to pitanje negativan, nalaže li se jednak negativan odgovor kad činjenica da odluka nije donesena u brzom roku može dovesti do nepovratnog gubitka jedne studijske godine dotične osobe?

3. Ako je odgovor na drugo pitanje pod (a) ili (b) pozitivan, je li nacionalni sud dužan dati prednost tumačenju zakona koje je u skladu sa svrhom Direktive 2016/801 kako bi se došlo do rješenja koje je u skladu s ciljem koji se tom direktivom nastoji postići, tako da u skladu s uvjetima iznimne hitnosti prihvati ispitati zahtjev za odgodu izvršenja odluke iz članka 20. te direktive, iako u pripremnim aktima zakona može biti navedeno da to nije bila zakonodavčeva namjera?
4. Ako je odgovor na prvo pitanje negativan, nalaže li se državama članicama pravnim lijekom iz članka 34. stavka 5. Direktive 2016/801, kako bi bio u skladu s člankom 47. Povelje, da predvide da u određenim okolnostima sud može naložiti tijelu da izda vizu?

(¹) Direktiva (EU) 2016/801 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o uvjetima ulaska i boravka državljana trećih zemalja u svrhu istraživanja, studija, osposobljavanja, volonterstva, razmjena učenika ili obrazovnih projekata, i obavljanja poslova au pair (SL 2016., L 132, str. 21.)

Žalba koju je 12. rujna 2019. podnio Fulmen protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 2. srpnja 2019. u predmetu T-405/15, Fulmen protiv Vijeća

(predmet C-680/19 P)

(2019/C 372/28)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Fulmen (zastupnici: A. Bahrami, N. Korogiannakis, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija

Zahtjev

Kao prvo:

- djelomično ukinuti pobijanu presudu;
- konačno odlučiti o sporu;
- naložiti Vijeću plaćanje iznosa od 6 456 507 eura Fulmenu na ime imovinske štete i 100 000 eura na ime neimovinske štete, uvećanih za zatezne kamate;
- naložiti Vijeću snošenje svih troškova.

Podredno:

- djelomično ukinuti pobijanu presudu;
- vratiti predmet Općem sudu na ponovno suđenje;

— naložiti Vijeću snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Što se tiče *imovinske štete*, Opći sud je, kao prvo, počinio pogrešku koja se tiče prava, povrijedio načelo potpune naknade te uskratio člancima 340. stavku 2. UFEU-a kao i članku 41. stavku 3. Povelje o temeljnim pravima korisni učinak. Razina dokaza koju je Opći sud zahtijevao onemogućila bi svaku naknadu pretrpljene štete unatoč postojanju dovoljno teške i ozbiljne povrede prava Unije. Kao drugo, pobijana presuda sadržava pogrešku koja se tiče prava kao i proturječno obrazloženje. Kao treće, Opći sud je iskrivio dokaze i činjenice.

Što se tiče *neimovinske štete*, pobijana presuda ne sadržava nikakve razloge o kriterijima koji su uzeti u obzir pri ocjeni *ex aequo et bono* iznosa naknade.

Žalba koju je 12. rujna 2019. podnio Fereydoun Mahmoudian protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 2. srpnja 2019. u predmetu T-406/15, Mahmoudian protiv Vijeća

(predmet C-681/19 P)

(2019/C 372/29)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Fereydoun Mahmoudian (zastupnici: A. Bahrami, N. Korogiannakis, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija

Zahtjev

Kao prvo:

- djelomično ukinuti pobijanu presudu;
- konačno odlučiti o sporu;
- naložiti Vijeću plaćanje iznosa od 966 581 eura žalitelju na ime imovinske štete i 500 000 eura na ime neimovinske štete uvećanih za zatezne kamate;
- naložiti Vijeću snošenje svih troškova.

Podredno:

- djelomično ukinuti pobijanu presudu;
- vratiti predmet Općem sudu na ponovno suđenje;

— naložiti Vijeću snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Što se tiče *imovinske štete*, Opći sud je, kao prvo, počinio pogrešku koja se tiče prava, povrijedio načelo potpune naknade te uskratilo člancima 340. stavku 2. UFEU-a kao i članku 41. stavku 3. Povelje o temeljnim pravima korisni učinak. Razina dokaza koju je Opći sud zahtijevao onemogućila bi svaku naknadu pretrpljene štete unatoč postojanju dovoljno teške i ozbiljne povrede prava Unije. Kao drugo, pobijana presuda sadržava pogrešku koja se tiče prava kao i proturječno obrazloženje. Kao treće, Opći sud je iskrivio dokaze i činjenice.

Što se tiče *neimovinske štete*, pobijana presuda ne sadržava nikakve razloge o kriterijima koji su uzeti u obzir pri ocjeni *ex aequo et bono* iznosa naknade.

Žalba koju je 18. rujna 2019. podnijela Savezna Republika Njemačka protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 9. srpnja 2019. u predmetu T-53/18, Savezna Republika Njemačka protiv Europske komisije

(predmet C-688/19 P)

(2019/C 372/30)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: J. Möller, R. Kanitz uz asistenciju M. Winkelmüllera, F. van Schewicka, M. Kottmanna, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 9. srpnja 2019. u predmetu T-53/18, Njemačka/Komisija,
- poništi Odluku Komisije (EU) 2017/1995 od 6. studenoga 2017. o zadržavanju u Službenom listu Europske unije upućivanja na usklađenu normu EN 13341:2005 + A1:2011 o nepomičnim termoplastičnim spremnicima za nadzemno skladištenje lož ulja za domaćinstvo, kerozinskog i dizelskog goriva u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾,
- poništi Odluku Komisije (EU) 2017/1996 od 6. studenoga 2017. o zadržavanju u Službenom listu Europske unije upućivanja na usklađenu normu EN 12285-2:2005 o čeličnim spremnicima izrađenima u radionici u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾,
- podredno drugom i trećem zahtjevu, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje,
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj navodi sljedeća dva žalbena razloga:

Kao prvo, pobijanom presudom povređuje se članak 18. stavak 2. u vezi s člankom 17. stavkom 5. Uredbe br. 305/2011⁽¹⁾. Opći sud nije uzeo u obzir da je Komisija na temelju tih odredbi bila ovlaštena pa čak i obvezna poduzeti jednu od mjera koje je predložila Savezna Republika Njemačka.

Kao drugo, pobijanom presudom povređuje se članak 18. stavak 2. u vezi s člankom 3. stavcima 1. i 2. i člankom 17. stavkom 3. Uredbe br. 305/2011. Opći sud nije uzeo u obzir da je Komisija na temelju tih odredbi bila obvezna ispitati ugrožava li se spornim pravnim pravilima ispunjenje temeljnih zahtjeva za građevine.

⁽¹⁾ SL 2017., L 288, str. 36.

⁽²⁾ SL 2017., L 288, str. 39.

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL 2011., L 88, str. 5.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 113.)

Žalba koju je 18. rujna 2019. podnio VodafoneZiggo Group BV protiv rješenja Općeg suda (prvo vijeće) od 9. srpnja 2019. u predmetu T-660/18: VodafoneZiggo Group BV protiv Komisije

(predmet C-689/19 P)

(2019/C 372/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: VodafoneZiggo Group BV (zastupnici: W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie, B.A. Verheijen, *advocaten*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine rješenje Općeg suda od 9. srpnja 2019. u predmetu T-660/18 (pobijano rješenje);
- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naknadno odluči o troškovima ovog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: pogreške koje se tiču prava u zaključku Općeg suda da Odluka Europske komisije C(2018) 5848 *final* (pobijana odluka) ne proizvodi obvezujuće pravne učinke.

Prvi dio prvog žalbenog razloga: zahtjev da nacionalna regulatorna tijela „u najvećoj mogućoj mjeri uzmu u obzir” komentare Europske komisije, koji su doneseni s obzirom na članak 7. stavak 3. Direktive 2002/21/EZ⁽¹⁾, nameće tim tijelima obvezujuću pravnu obvezu.

Drugi dio prvog žalbenog razloga: komentari koji su doneseni s obzirom na članak 7. stavak 3. Direktive 2002/21/EZ čine ovlaštenje, jer Europska komisija njima odlučuje zaključiti svoju istragu bez korištenja svojeg prava veta.

Treći dio prvog žalbenog razloga: pobijana se odluka ne može smatrati pripremnim aktom jer je postupak kojeg Europska komisija slijedi odvojen i različit od nacionalnog postupka.

Četvrti dio prvog žalbenog razloga: utvrđivanjem da je Komisijina uporaba riječi „odluka”, „neprimjerena”, Opći sud prekoračuje svoju nadležnost sudskog nadzora.

Peti dio prvog žalbenog razloga: izjava iz pobijanog rješenja da predmet pobijane odluke „nije relevantan” zahvaćena je nedostatkom obrazloženja.

Drugi žalbeni razlog: pogreške koje se tiču postupka ne uzimanjem u obzir argumenata koji mogu bitno utjecati na ishod predmeta.

Prvi dio drugog žalbenog razloga: u odnosu na argument da je prilika da BEREC iznese primjedbe bila onemogućena.

Drugi dio drugog žalbenog razloga: u odnosu na argument da onemogućavanje prilike za saslušanje ne može biti ispravljeno drugim, nepovezanim prilikama za saslušanje.

Treći žalbeni razlog: pogreške koje se tiču prava u zaključku Općeg suda da temeljna prava žalitelja ne bi bila povrijeđena. Žalitelj uživa temeljna prava na temelju članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te se njegovi argumenti i dopuštenost moraju tumačiti u tom kontekstu. Usto, prethodni postupak ne može spriječiti povredu.

(¹) Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva) (SL 2002., L 108, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 25.)

Žalba koju su 18. rujna 2019. podnijeli Italmobiliare SpA i dr. protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 11. srpnja 2019. u predmetu T-523/15, Italmobiliare SpA i dr. protiv Komisije

(predmet C- 694/19 P)

(2019/C 372/32)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelji: Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek Kft., Petruzalek sro, Petruzalek sro (zastupnica: F. Moretti, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- u cijelosti ili djelomično ukine presudu Općeg suda i, posljedično, poništi ili smanji sankcije izrečene žaliteljima, ili,
- podredno, izvršavajući svoju neograničenu nadležnost ponovno odredi sankcije, sa svim posljedicama na valjanost Odluke.

U svakom slučaju, naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka i prvostupanjskog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu žalbi, žalitelji navode četiri žalbena razloga.

Prvi razlog: povreda članka 101. UFEU-a, pogrešna primjena ili neprimjenjivanje relevantnih načela sudske prakse u pogledu *parental liability presumption*, prekoračenja ovlasti, nedostatnog obrazloženje, povrede temeljnih prava od strane Općeg suda vezano za pripisivanje odgovornosti Italmobiliareu za navodnu nezakonitost. Žalitelji se posebno pozivaju na to da takva primjena presumpcije, u svakom slučaju, povređuje načela pravne sigurnosti, individualizacije kazne i pretpostavke nedužnosti iz članka 6. stavka 2. i članka 7. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i članaka 48. i 49. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, temeljno pravo na vlasništvo iz članka 1. Protokola Konvenciji, članak 14. Konvencije, kao i članke 17. i 21. Povelje iz Nice, kao i načela nediskriminacije i jednakog postupanja.

Drugi razlog: povreda ili pogrešno tumačenje i primjena *Leniency Noticea* od strane Općeg suda; nezakonita dodjela povlastice imuniteta drugom poduzeću i postojanje izravnog interesa žalitelja za traženje njihova ukidanja.

Treći razlog: povreda zakona i/ili bitna povreda postupka zbog kojih je Opći sud pogrešno smatrao sankcije proporcionalnima i prikladnima.

Četvrti razlog: Žalitelji traže od Suda izvršavanje njegove neograničene nadležnosti na temelju članka 31. Uredbe 1/2003 ⁽¹⁾ te ponovno određivanje sankcije sa svim posljedicama na Odluku.

⁽¹⁾ Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003. od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165. i ispravak SL 2016., L 173, str. 108.).

OPĆI SUD

Tužba podnesena 16. kolovoza 2019. – *Micreos Food Safety protiv Komisije*

(predmet T-568/19)

(2019/C 372/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: *Micreos Food Safety BV* (Wageningen, Nizozemska) (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluke glavnog direktora za zdravlje i sigurnost hrane od 17. lipnja 2019., koje čine jedinstvenu odluku kojom je Komisija:
 - a) definitivno odustala od provođenja postupka komitologije u odnosu na svoj nacrt Uredbe koji „dopušta uporabu sredstva *Listex*TM P100 za smanjenje prisutnosti bakterije *Listeria monocytogenes* u proizvodima životinjskog podrijetla spremnim za konzumaciju” kao dekontaminanta na temelju Uredbe (EZ) 853/2004⁽¹⁾; b) odbila ispitati uporabu sredstva *Listex*TM P100 kao nedekontaminirajuće pomoćne tvari u procesu proizvodnje, i; c) po prvi puta zabranila daljnje stavljanje sredstva *Listex*TM P100 na tržište kao pomoćne tvari u procesu proizvodnje hrane životinjskog podrijetla spremne za konzumaciju, koje je na tržištu od 2006.; i
- naloži tuženiku snošenje vlastitih troškova i troškova tužitelja u ovom postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijana odluka, u dijelu u kojem je odbijen zahtjev tužitelja za priznavanje sredstva *Listex*TM P100 kao dekontaminanta, donesena bez prethodnog glasanja u Stalnom odboru za bilje, životinje, hranu i hranu za životinje, suprotno članku 289. stavku 1. i članku 291. stavku 2. UFEU-a i člancima 5. i 6. Uredbe (EU) 182/2011⁽²⁾.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijana odluka nezakonita jer je donesena na temelju političkih razmatranja unatoč činjenici da se radi o provedbenom aktu.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je tumačenje članka 3. stavka 2. Uredbe (EZ) 853/2004 bilo pogrešno.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatku obrazloženja i u svakom slučaju nezakonitom obrazloženju zbog nerazlikovanja dekontaminirajuće tvari i nedekontaminirajuće pomoćne tvari u procesu proizvodnje.
5. Peti tužbeni razlog, u okviru kojeg se tvrdi da je propušteno savjetovati se sa Stalnim odborom za bilje, životinje, hranu i hranu za životinje u dijelu u kojem je tužitelj zatražio priznavanje sredstva *Listex*TM P100 kao nedekontaminirajuće pomoćne tvari u procesu proizvodnje.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 168. stavka 3. UFEU-a neosiguravanjem zaštite i prevencije od bakterije *Listeria* sredstvom Listex™ P100.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 14. stavka 9. Uredbe (EZ) 178/2002 ⁽³⁾ i temeljne slobode slobodnog kretanja robe.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi legitimnih očekivanja tužitelja s obzirom na to da je sredstvo Listex™ P100 bilo na tržištu od 2006. i da ga je EFSA 2016. proglasila sigurnim.

(1) Uredba (EZ) br. 853/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o utvrđivanju određenih higijenskih pravila za hranu životinjskog podrijetla (SL 2004., L 139, str. 55.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 11., str. 3.)

(2) Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL 2011., L 55, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 5., str. 291. i ispravak SL 2016., L 6, str. 13.)

(3) Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL 2002., L 31, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 91.)

Tužba podnesena 5. rujna 2019. – Bartolomé Alvarado i Grupo Preciados Place protiv EUIPO-a – Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)

(predmet T-606/19)

(2019/C 372/34)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelji: José Fernando Bartolomé Alvarado (Madrid, Španjolska) i Grupo Preciados Place, SL (Madrid) (zastupnik: P. García Remacha, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Alpargatas SA (São Paulo, Brazil)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Sporni žig: figurativni žig ALPARGATUS PASOS ARTESANALES – žig Europske unije br. 14 750 624

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašavanje žiga ništavim

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. lipnja 2019. u predmetu R 1825/2018-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi da je tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 20. lipnja 2019. koja je tužitelju dostavljena 5. srpnja 2019., podnesena pravodobno i u propisanom obliku; i nakon odgovarajućih postupovnih formalnosti, donese presudu kojom će prihvatiti ovu tužbu i posljedično, opozivom pobijane odluke, odbije sve zahtjeve društva ALPARGATAS S.A., održi na snazi registraciju žiga Europske unije br. 14750624, sa svim povezanim pravnim posljedicama.

Tužbeni razlozi

- Neusklađenost pobijane odluke i pravomoćnosti na koju se pozivaju tužitelji.
- Neusklađenost ocjene koju je proveo Ured i sličnosti sukobljenih žigova.
- Odlukom se monopolizira naziv „alpargata”, što je protivno sustavu žigova i kriteriju samog Ureda.
- Nepostojanje vjerojatnosti dovođenja u vezu i dovođenja u zabludu.

Tužba podnesena 5. rujna 2019. – Itinerant Show Room protiv EUIPO-a (FAKE DUCK)**(predmet T-607/19)**

(2019/C 372/35)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke***Tužitelj:* Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Italija) (zastupnik: E. Montelione, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Predmetni sporni žig:* prijava figurativnog žiga Europske unije FAKE DUCK – prijava za registraciju br. 17 946 879*Pobijana odluka:* odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. srpnja 2019. u predmetu R 830/2019-2**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Neuzimanje u obzir svojstvenog razlikovnog karaktera žiga FAKE DUCK;
 - Neuzimanje u obzir složenosti žiga FAKE DUCK i crteža jaja;
 - Neprimjenjivanje načela jednakog postupanja;
 - Neprimjenjivanje načela zakonitosti.
-

Tužba podnesena 6. rujna 2019. – Veronese Design Company protiv EUIPO-a - Veronese (VERONESE)**(predmet T-608/19)**

(2019/C 372/36)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Veronese Design Company Ltd (Kowloon, Hong Kong, Kina) (zastupnik: B. Lafont, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Veronese SAS (Pariz, Francuska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Sporni žig: figurativni žig Europske unije „VERONESE” – žig Europske unije br. 8 831 844

Postupak pred EUIPO-om: postupak za proglašenje ništavosti

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. lipnja 2019. u predmetu R 2434/2018-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da su tužba i njezini prilozi dopušteni;
- poništi osporavanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

Povreda članka 60. stavka 1. u vezi s člankom 8. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 19. rujna 2019. – Daw protiv EUIPO-a (SOS Innenfarbe)**(predmet T-625/19)**

(2019/C 372/37)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Daw SE (Ober-Ramstadt, Njemačka) (zastupnik: A. Haberl, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije SOS Innenfarbe – prijava za registraciju br. 17 870 690

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. srpnja 2019. u predmetu R 277/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- poništi odluku EUIPO-a od 7. siječnja 2019., u dijelu u kojem se odnosi na odbijanje registracije žiga „SOS Innerfarbe” za proizvode „boje, lakovi, lazure, premazi, proizvodi za konzerviranje protiv hrđe; temeljni premazi; tinkture, bojila, paste s bojom, nagrizajuća sredstva; zgušnjivači boja, lakovi i premazi; otapala za razrjeđivanje boja; proizvodi za konzerviranje drva, sredstva za fiksiranje boja za drvo i zaštitna ulja za drvo; premazi, također strukturirani; bakteriocidna i/ili fungicidna sredstva za premazivanje; antikoroziivni proizvodi; proizvodi za zaštitu metala” iz razreda 2;
- naloži EUIPO-u da odobri žig onako kako je prijavljen u objavi prijave;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) i članka 7. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 19. rujna 2019. – Daw protiv EUIPO-a (SOS Loch- und Rissfüller)

(predmet T-626/19)

(2019/C 372/38)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Daw SE (Ober-Ramstadt, Njemačka) (zastupnik: A. Haberl, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: Prijava verbalnog žiga Europske unije SOS Loch- und Rissfüller – prijava za registraciju br. 17 870 692

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. srpnja 2019. u predmetu R 278/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- poništi odluku EUIPO-a od 7. siječnja 2019. u dijelu u kojem se odnosi na odbijanje registracije žiga „SOS Loch- und Rissfüller” za proizvode

„kemijski pripravci za uporabu u industriji; sredstva za konzerviranje i impregnaciju za zaštitu od vlage za zidove, krovne crjepove, cement i beton, osim boja za premaze i ulja; umjetne smole, neobrađene sintetičke smole i plastika; otapala [kemijska]; kitovi za tretiranje podloge za premaze (u dijelu u kojem nisu uključeni u druge razrede)” iz razreda 1,

za proizvode „prirodne sirove smole” iz razreda 2 te

za proizvode „žbuka [građevinski materijal]; kvarc; premazi [građevni materijali]; građevni materijali, mase za integriranje tkanih materijala za izgradnju; kitovi kao građevni materijali; tkanine za uporabu u niskogradnji koje su nemetalne ili su pretežno nemetalne, posebice stabilizacijske tkanine” iz razreda 19.;

- naloži EUIPO-u da odobri žig onako kako je prijavljen u objavi prijave;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 7. stavka 1. točaka (b) i (c) i članka 7. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)



Ured za publikacije Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR